

[Albrechtsen]

sandelig gerne nedruste, men først vil man lige sikre sig, at man er et godt skridt foran modparten. De næste skridt bliver stjernekrigsvåbnene og en række andre nye vestlige våbensystemer, og Sovjet svarer igen med opmærksomhed på at opstille nye raketter. Således fortsætter oprustningskapløbet spiral. NATO-politikerne hævder, at de gennem opretholdelsen af den såkaldte terrorbalance kan sikre freden, men det eneste, der er sikkert i forbindelse med den, er, at hvis ikke kaprustningens spiral snart brydes, går det galt.

Derfor må nogle tage de første skridt til at bryde denne spiral, for det er ikke nok med snak. Det er heller ikke nok med fodnotediplomati.

USA udgør i dag den største trussel mod verdensfreden, og desværre tyder intet på, at det ændrer sig efter præsidentvalget. Fra den side kan der ikke forventes seriøse nedrustningsskridt – tværtimod – og netop derfor har et land som Danmark en særlig forpligtelse til at gøre oprør mod denne politik. Danmark burde sige: vi vil under ingen omstændigheder tage noget ansvar for atomoprustningen. Vi vil bekæmpe den af al magt, og vi vil være helt fri for atomvåben i vores eget land under alle omstændigheder.

Derfor var jeg meget skuffet over de udtalelser, hr. Lasse Budtz fremkom med på et offentligt møde i Viborg i mandags, hvor vi diskuterede disse ting. Hr. Lasse Budtz afviste betydningen af ensidige danske skridt. De ville ikke hjælpe noget, mente hr. Lasse Budtz, og han bekræftede i dag denne holdning. Den er også indeholdt i det dagsordensforslag, socialdemokratiet har fremsat.

Jeg er helt uenig med socialdemokratiet og hr. Lasse Budtz i den holdning. For det første vil det bestemt ikke være uden international betydning, hvis Danmark bryder med NATOs dødsensfarlige atomstrategi, der jo bygger på muligheden af som den første part at bruge atomvåben, en strategi, som udenrigsministeren i realiteten støttede i spørgetiden den 24. oktober 1984, uanset at 3. majdagsordenen siger noget andet.

Det vil bestemt heller ikke være uden betydning, hvis Danmark erklærer sig atomvåbenfrit og vel at mærke tager de praktiske konsekvenser af dette skridt gennem opsigelse af fly- og forstærkningsaftalerne, indførelse af kontrol med Danmarks atomvåbenfrihed osv. Sådanne skridt ville give genlyd

over hele verden og give inspiration til fredsbevægelser overalt i Europa. Sådanne skridt ville virkelig kaste grus i oprustningsmaskineriet, og det er det, der er brug for.

For det andet ville sådanne skridt mindske spændingen i det nordeuropæiske område og dermed betyde en øget sikkerhed for befolkningen. Det er klart, at sådanne skridt ville medføre en vældig amerikansk vrede. Danmark ville først blive truet med at blive hældt ud af NATO – det er nu ingen stor ulykke – men derudover skal vi naturligvis være klar over, at USA udmærket kan finde på at bruge repressalier over for et lille land som Danmark. Respekten for andre landes selvstændighed og suverænitet har altid været meget lille hos den amerikanske regering og vil sikkert også være det i vores tilfælde. Men den risiko er for intet at regne sammenlignet med den risiko, vi løber, hvis vi passivt ser til og ikke i tide gør oprør mod vanviddet. Vi er i den ellefte time, vi er faktisk ved at være sent ude.

VS kan ikke pege på nogen vej frem, der er uden risiko, det ved vi godt, men en fortsættelse af den nuværende politik er langt mere risikabel end den, VS peger på. F.eks. indebærer den nuværende ordening – hvilket udenrigsministeren bekræftede i går i folketingets spørgetid – at vi risikerer, at der ikke alene kommer atomvåben på dansk jord i en krisesituation, men vi fik også bekræftet, at disse våben af USA eller NATO kan blive brugt mod mål på dansk jord. Vi risikerer altså at blive beskyttet af USA på den måde, at vi får deres atombomber i hovedet, og vi ved, at danske styrker allerede har øvet beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med sådanne såkaldt venligsindede atomvåben. Ministeren kaldte godt nok denne situation hypotetisk, men den er altså ikke mere hypotetisk, end at man laver øvelser på denne baggrund.

Det står klart, at den nuværende ordening indebærer risikoen for en krig på taktiske atomvåben på dansk jord. Det vil for det første medføre Danmarks udslættelse, for det andet vil det udløse en altedelæggende atomkrig. Det burde da stå klart for alle, at en sådan ordening ikke kan accepteres. Sådan skal Danmark ikke forsvares.

Derfor glædede det mig meget, at hr. Lasse Budtz forleden i Viborg bekræftede, at hvis han som folketingsmedlem i en krigs-